

Til: juss@idrettsforbundet.no

Oslo 1. februar 2019

Hørings svar til lovrevisjon, Idrettstinget 2019

Vi viser til høringsnotat utsendt fra NIF Informasjon 21. desember 2018. Norges klatreforbund har følgende innspill til lovrevisjonen. Innspillene er referert til nummererte margkommentarer i høringsnotatet. I dette innspillet konsentrerer vi oss om valgbarhetsbestemmelsene, siden Norges klatreforbund (NKF) allerede har spilt inn et forslag til lovendring her.

1. Valgbarhet (vedlegg 2 i høringsnotatet)

Høringsnotatet legger ikke fram konkrete forslag til endringer i valgbarhetsbestemmelsene, men stiller i alt 33 spørsmål om mulige endringer. Spørsmål 6 gjelder mulig innføring av et begrenset unntak fra bestemmelsene i § 2-6, som sier at arbeidstaker i et organisasjonsledd er ikke valgbar til styre, råd, utvalg/komité mv. i organisasjonsleddet eller overordnede organisasjonsledd. I tråd med spørsmålsformuleringen vil Norges klatreforbund foreslå at følgende unntaksbestemmelse innføres:

«Bestemmelsen omfatter ikke ansatte i organisasjonsleddet med lønn under 1 G, personer som bare utfører sporadiske oppdrag for organisasjonsleddet, eller arbeidstakere som er spiller/utøver med kontrakt og medlemskap i idrettslaget.»

Rammen på 1 G tilsvarer grovt regnet 20 % stillingsbrøk for en stilling med vanlig arbeidstakerlønn, noe som er i tråd med merknadene i forarbeidene til endringer av valgbarhetsbestemmelsene foran idrettstinget i 2011. Som begrunnelse for forslaget viser vi til innspillsnotat basert på NKF styresak 76-2018, vedlagt her. Der gjør vi også rede for problemer vi har erfart med dagens bestemmelser, delvis ved at dispensasjonsadgangen har vært ulikt praktisert ved ulike anledninger, og delvis ved at en alt for strikt tolking av arbeidstakerbegrepet er til hinder for at unge trenere, instruktører og dommere kan engasjere seg i styreroller.

Siden høringsnotatet ikke inneholder et konkret forslag til lovendring, har NKF vurdert å sende inn sitt eget forslag til lovendring på dette punktet. I lys av at det ser ut til å bli en lang liste med endringer i loven på kommende Idrettsting virker dette lite hensiktsmessig. Vi avstår derfor fra å fremme eget lovforslag, i tiltro til at det vil la seg gjøre å få med punktet i et samlet revisjonsforslag fra NIF.

De øvrige 32 spørsmålene i vedlegg 2 utgjør til sammen en potensielt omfattende revisjon av valgbarhetskravene, og det er vanskelig å overskue konsekvensene av alle disse. Vi vil derfor slutte oss til forslaget fra SFF om at juridisk ekspertise fra NIF, særforbundene og SFF går sammen om å utarbeide ett samlet eller alternative forslag til endringer i valgbarhetsbestemmelsene, med beskrivelse av konsekvensene. NKF deltar gjerne i et slikt arbeid.

2. Andre endringsforslag

§ 1-3 Oppgaver:

Det spørres om bestemmelsen er nødvendig. Vi mener den ikke er det. Listen over organisasjoner og myndigheter er verken uttømmende eller bindende, og det bør være en selvfølge at NIF kan søke samarbeid over alt der det bidrar til å oppfylle organisasjonens formål.

§ 2-2 (3), THH22:

Styret i et organisasjonsledd bør, slik det er foreslått, ha automatisk fullmakt til å implementere lovendringer som nødvendiggjøres av endringer i NIFs lov eller lovnormer. NKF har allerede en egen fullmaktsbestemmelse som tillater dette.

§ 2-2 (5), THH27:

Lovendringer i særforbund bør tre i kraft så snart de er vedtatt, ved at dagens godkjenningsordning erstattes med at idrettsstyret får myndighet til å pålegge endringer dersom lovendringene ikke er i samsvar med NIFs lov. Dette vil gi en mer forutsigbar iverksetting.

§ 6-2, THH155/159:

Vi ser beskrivelsen som dekkende for særforbundenes ansvar og myndighet. At særforbundenes de facto status som selvstendige rettssubjekter gjøres de jure er en nyttig oppdatering. Tredje ledd om godkjenning og kontroll av samarbeid med idrettsorganisasjoner og utøvere utenfor NIF er viktig for å opprettholde idrettens normer og etiske krav i dagens konkurransesituasjon. Samme punkt er imidlertid nedfelt i lovnormen for særforbund.

§ 8-4, THH183:

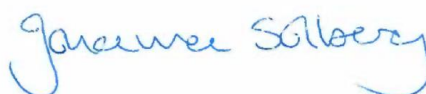
Gitt idrettsrådenes rolle og organisasjon virker det uhensiktsmessig å åpne for å innkreve kontingent av idrettslagene; desto mer når vi eventuelt får en løsning med flere kommuner under samme idrettsråd. Vi vil foreslå å stryke paragrafen.

Med vennlig hilsen

Norges klatreforbund

Stein Tronstad
President

Johanna Solberg
Generalsekretær

Vedlegg 1: Begrunnelse for forslag til endringer i valgbarhetsbestemmelsene, NKF styresak 76-2018

Til styret
Fra Stein Tronstad

Sak 76 – 2018   Innspill til revisjon av NIFs regelverk

Forslag til vedtak

NKF spiller inn forslag om justering av § 2-6 og tilsvarende bestemmelser i NIFs lovbestemmelser, i tråd med saksframlegget.

Forslaget ble enstemmig vedtatt av styret.

Bakgrunn

NIF har bedt om innspill fra særforbundene til en revisjon av NIFs lov- og regelverk i forkant av idrettstinget i 2019. Innspillfristen er satt til 7. september.

Vurdering

NKF har tidligere fremmet ønske om justering av valgbarhetsbestemmelsene i NIFs lov og lovnormer, blant annet i kjølvannet av en hendelse ved det ekstraordinære klatretinget i 2015 der en klubbleder ble nektet representasjonsrett på grunn av et svært begrenset klubb utvikleroppdrag for NKF¹. Denne saken bør løftes fram på nytt nå. I tillegg kan det være andre behov for justeringer i NIFs lovverk som bør spilles inn.

1. Valgbarhetsbestemmelsene Dagens valgbarhetsbestemmelser

De gjeldende valgbarhetsbestemmelsene i NIFs lov § 2-6 sier innledningsvis følgende: «En arbeidstaker i et organisasjonsledd er ikke valgbar til styre, råd, utvalg/komité mv. i organisasjonsleddet eller overordnede organisasjonsledd.» Tilsvarende bestemmelser er nedfelt i NIFs lovnormer. Bestemmelsens generelle formål er riktig og viktig, men ordlyden har ved gjentatte anledninger skapt problemer for NKF og klatreklubbene, og vi må anta at andre særforbund er berørt på samme måte. Problemstillingen gjelder ikke ordinære arbeidstakere, men tillitsvalgte eller kandidater til valgte verv i organisasjonen som har eller har hatt mindre og kortvarige, betalte oppdrag for eget forbund eller klubb som f.eks. instruktør, dommer, klubb utvikler eller liknende. Så fort det er utbetalt godtgjøring av noen art i slike sammenhenger, er den berørte etter lovens bokstav og en strikt tolking av arbeidstakerbegrepet ikke lenger valgbar.

Tolkningsproblemer

Nettopp fordi arbeidstakerbegrepet kan defineres mer eller mindre strikt, er dette en bestemmelse som er gjenstand for tolking, til dels i ulike retninger. Eksempelvis ble Tromsø klatreklubbs daværende leder avvist som delegat ved det ekstraordinære klatretinget i 2015 fordi han samme år hadde hatt klubb utvikleroppdrag for NKF. Selv om oppdragene i omfang var begrenset til 6000 kroner, ble Tromsø klatreklubbs dispensasjonssøknad avslått av Troms idrettskrets. Bare noen få måneder seinere,

---

¹ Et tilsvarende spørsmål for NKF's egne styremedlemmer ble behandlet av NKF-styret i sak 21-2017.

31.3.2016, ga imidlertid Hordaland idrettskrets en motstridende uttalelse i forbindelse med vedtektsrevisjon i Bergen klatreklubb. Her skrives det:

"I idretten eksisterer det et prinsipielt skille mellom ansatte og tillitsvalgte. De tillitsvalgtes posisjon er fundamentert på medlemskap og demokratisk valg. En ansatts posisjon er fundamentert i en arbeidsavtale mellom vedkommende og et organisasjonsledd i NIF som i deres tilfelle er idrettslaget. Det er vanskelig å angi noen klar grense for hvilken stillingsprosent som bør være veiledende, men Idrettsstyret antar at 20% er et riktig utgangspunkt. Bestemmelsen er uansett ikke ment å ramme valgbarhet til personer som kun innehar noen få betalte trenertimer i uken og som ikke har dette som hovedgeskjeft. Eksempelvis kan dette være personer som studerer eller har fulltidsjobb ved siden av trenerjobben."

Uttalelsen fra Hordaland idrettskrets samsvarer med kommentarer som ble gitt i forarbeidene fra NIFs lovutvalg² før den angjeldende lovendringen ble vedtatt på idrettstinget i 2011 (seinere justert på idrettstinget i 2015). Samme tolking er også lagt til grunn i NIFs publiserte veiledere³ om tolking av § 2-6. Her er det angitt tilfeller der bestemmelsen ikke kommer til anvendelse og hvor berørte personer heller ikke trenger å søke om dispensasjon, eksempelvis: "Personer som kun innehar noen få betalte trenertimer i uken og som ikke har dette som hovedgeskjeft. Eksempelvis kan dette være personer som studerer eller har fulltidsjobb ved siden av trenerjobben. Dette unntaket fremgår av bestemmelsens forarbeider."

Ulik praksis tilsier lovendring

Praksis har likevel vist at den endelige lovbestemmelsen praktiseres ulikt - i noen tilfeller etter lovens bokstav og i andre etter de tolkingsanvisningene som kommer fram i lovens forarbeider og i seinere veiledere for NKF. Siden tolkingsanvisningene i seg selv heller ikke er helt klare, blir lovbestemmelsen vanskelig å praktisere med likhet for alle. Dette har resultert i forskjellsbehandling av tillitsvalgte, selv om det fremgikk av lovforslaget som ble lagt fram i 2011 at idrettsstyret ikke ønsket at ethvert arbeidsforhold skulle medføre begrensninger i valgbarheten. Idrettsstyret valgte å løse dette ved å la alle ansatte være omfattet av ordlyden i bestemmelsen, men åpne for å gi dispensasjoner i særlige tilfeller.

Både for NKF, medlemsklubbene og de fleste andre særforbund er det problematisk at ethvert oppdrag som trener, instruktør, dommer og liknende skal forhindre valgbarhet eller kreve dispensasjon etter søknad. Når hensikten uansett er at slike oppdrag skal være mulige, er det åpenbart mer formålstjenlig å endre lovens bokstav. § 2-6 i NIFs lov og tilsvarende i lovnormene bør endres slik at tillitsvalgte gis anledning til å ta kortvarige, betalte oppdrag som trenere, instruktører, dommere e.l., innenfor gitte økonomiske rammer, uten at dette går ut over valgbarheten.

Aktuell ramme for ny valgbarhetsparagraf

I forkant av lovendringen i 2011 vurderte NIFs lovutvalg, med utgangspunkt i et direkte spørsmål fra idrettsstyret, om bestemmelsen kunne utformes slik at ansettelsesforhold av begrenset omfang ikke ville forhindre valgbarhet (unge trenere ble nevnt som eksempel). Noen slik åpning ble likevel ikke formulert i den endelige lovbestemmelsen, og kan derfor bare gis ved dispensasjon. Lovutvalgets og det daværende idrettsstyrets hensikt var imidlertid klar, og lovutvalget formulerte det slik i sin sak 45/10:

---

² Lovutvalgets sak 45/10

³ Veileder "NIFs Lov § 2-6 – Valgbarhet for arbeidstakere - Hvem, hva, hvordan?", NIF 21.05.2016

«Det er vanskelig å angi noen klar grense for hvilken stillingsprosent som bør være veiledende, men lovutvalget antar at 20 % er et riktig utgangspunkt.»

Revisjon av § 2-6 bør baseres på et tilsvarende utgangspunkt.

Andre revisjonsbehov

Jeg har i øyeblikket ikke oppfattet andre behov for endringer i NIFs lov- og regelverk fra NKFs side. For en oversikt over lovsaker som ble behandlet ved forrige idrettsting (2015), se https://www.idrettsforbundet.no/globalassets/idrett/idrettsforbundet/om-nif/protokoller_rapporter/idrettstinget-2015---protokoll---godkjent-is-mote-nr--2-2015-2019.pdf